

ΓΑΛΛΙΚΗ ΕΥΓΥΜΟΓΡΑΦΙΑ

ΤΟΥ ΕΡΡΙΚΟΥ ΝΤΕΜΟΖ

ΤΟ ΜΥΣΤΙΚΟ ΤΟΥ ΒΑΖΟΥ

Ένας από τους άσπονδοτέρους έχθρους του.

Νά τι έγραφε τó άρθρο αυτό : *Τά δήθεν όσα τών ταρανδών τά άνακαλυφθέντα ύπό τού καθηγητού Κουγκόρντι εις τήν έπαν- λιν αύτου έν Ρουμπάν-Συρ-Άντουρ, δέν εινε κατά τήν γνώμη τών ειδικών, παρά όσα κοινών όδών προσφωτῶ ήμολογημένα ύπό τινος κακοήθους, αποβλέτοντος εις τήν παραπλάνησιν τών άρχαιοφών. Ό διακεκρμένος καθηγητής πίπτει ούτω θύμα χονδροειδούς άπάτης...*

Τό άρθρο αυτό έπανε δύο όλόκληρες στήλες. Η χαρά τού Πιενταλού ήταν άπειρίωρατη.

— Α ! φράσεις σαρκαστικά ! Ό Κουγκόρντι φανταζόταν πός θά μορφή να μέ ύποσκελίση μέ τις νεολογικές άνακαλύψεις του ! Βγήκε γελασμένος όμοιος ! Τώρα έρχεται ή σειρά μου να θριαμβέσω κ'έγω ! Θά τού δείξω, μέ άπλουστακό τρόπο, πός οι Φοίνικες, παρά τις διαβεβαιώσεις του, ήσαν οι πρώτοι άποικοι τού Ρουμπάν-Συρ-Άντουρ. Τό πράγμα θά εινε πολύ διασκεδαστικά !

Κάι τριβώντας άκόμα μία φορά μ' ευχαρίστηση τά χέλια του ό Όνεξιμ Πιενταλού ξεκίνησε γιά τό κήμα του στο Πιντεπούλ, ένα μικρό χωριό, στο όποιο κατέγινε από καιρό σέ πολύ περιεργές άνασκαφές.

Άίγα λεπτά μετά τήν άναχώρηση τού συζύγου της, ή Ζινέτ Πιενταλού μπηξε μέσα στο σαλόνι. Η Ζινέτ ήταν μία χαριτωμένη γυναικούλα, πολύ νεώτερη από τόν άνδρα της. Μελαχροινή, μέ πονηρά και λάγια μάτια, άπατοίσε συστηματικά τόν Όνεξιμ. Αύτών τόν καιρό άγαπούσε ένα νεαρό δικηγόρο ό όποιος ειχε πάει να περάσει τό κολοαζαίρι του στο Ρουμπάν-Συρ-Άντουρ.

Μόλις μπηξε στο σαλόνι, ή Ζινέτ πλησίασε σέ μίαν έταξέρα, έχωσε τό χέρι της σ' ένα κινέζικο βάζο που βρισκόταν άπάνω και ήβγαλε από κει μέσα ένα χαρτάκι διπλωμένο στα τέσσερα. Θαυμάσια ! Μέ περιμένει στις τέσσερες ! ειχε χαρούμενη. Τό κινέζικο αυτό βάζο ήταν τό γραμμα- τοβότιο τών δύο φίλων. Μέσα κει έβγα- ραν τις έρωτικές τους έπιστολές. Η μέθο-δος αυτή ήταν άσφαλός, πολύ έξυπνη και πολύ πρωτότυπη.

Ύστερα από όχτώ μέρες όμοιος, οι δύο φίλοι ειδαν μέ έκπληξη τους ότι τό βάζο αυτό έλειπε από τή θέση του. Ό κ. Όνεξιμ Πιενταλού τό ειχε άντικαταστήσει.

σε όλόκληρος.

— Τό κολλιέ αυτό εινε ψεύτικο ! τού ειπε τότε ή Χουανίτα μέ βραχθή φωνή. Ψεύτικο κολλιέ μου κάνεις δώρο ; Γιά ποιάν μέ πέρασε, έ ;

— Δέν ειχα λεπτά, Χουανίτα, να σου πάρω ένα αληθινό, της ει-πε ντροπιασμένος ό δόν Μιγκουέλ...

— Κάι ζήτησες να μέ κοροϊδέησες, έ ;

— Όχι, Χουανίτα, δέν ζήτησα να σέ κοροϊδέω. Ήθελα μονά- χα να σου κάνω ένα δώρο, γιά να δής πός δέ σέ λησόνησα...

— Εύχαριστώ πολύ. Ήτανε περιττό να κάνης αυτών τόν κόπο ! τού ειπε τότε άπότομα ή Χουανίτα, και βγήκε έξω από τό δωμάτιο, κλείνοντα ; μέ δύναμη τήν πόρτα από πίσω της.

Κάι ό δόν Μιγκουέλ από τή Σαραγόσσα έμεινε μόνος. Τό μάτιο του ήτανε διακοσμημένα.

Τί να συλλογιζόταν άραγε ;

Στάθηκε κάμποσο ακίνητος, μέσ' στη μέση τού δωματίου και ύ-στερα βγήκε κ' αυτός από τό δωμάτιο.

Θά μπορούσε να ζήτηρη τή Χουανίτα μέσ' στο σπίτι, μα δέν τό έκανε.

Κατέβηκε όργά - όργά τις σκάλες και σέ λίγο βρισκότανε άπ' έ-ξω από τήν πόρτα. Μα δέν ειχε τή δύναμη να προχωρήσει, ν' άπο- μακρυνθή από τό σπίτι της άκαρδης Χουανίτας.

Έκενθή τή νύχτα ειχε χιονίσει πολύ.

Κάι τό πρωί, βρήκανε τόν δόν Μιγκουέλ από τή Σαραγόσσα, νε- κρό, παγωμένο, να στέ- ζαταπόθιος μπρός στο σπίτι της Χουανίτας, άκουμπώντας μέ τήρά- χη του στην πόρτα της ψωφορης χορευτριάς!

ΧΟΥΑΝ Φ. ΛΟΠΕΖ

μέ κάτι παλιά ραγισμένα και βρώμικα βάζα, τά όποια ειχε κουβα- λήσει πρό όλίγων ήμερών στο σπίτι. Ό Ροζέ και ή Ζινέτ δέν έχα- σαν τό θάρρος τους μέ τήν άπρόοπτη αυτή άντικατάσταση. Συνεν- νόηθησαν κ' οι δύο τους να κρύψουν τά γραμμάτια τους στο έξω- στο βάζο εκείνο που βρισκόταν πιο κοντά πρós τό λάνο.

— Α ! Έκανε μέ χαρά, ένα πρωί, ό Όνεξιμ Πιενταλού. Όλα εινε έτοιμα τώρα ! Αλλά τά φρονικά βάζα, τών όποιων τή γνησί- οτητα κανείς δέ μπορεί ν' άμφισβητήσει, θά κωθούν βαθεία στο χέμα, κ' ύστερα από ένα χρόνο θ' άνακαλυφθούν δήθεν τυχαίως από τό φύλακα τής έπαύλεως μου. Κανείς δέ θά τολμήσει ν' άνηθή ότι εινε αληθινά. Έτσι ή θεωρία μου θά έπιβληθή, και σέ λίγο θ' ανακη- ρυχθώ ίππότης τής λεγεώνας τής τιμής ! Οθριαμβός !

Τήν άλλη μέρα ό Ροζέ κ' ή Ζινέτ ειδαν μέ μεγάλη τους έκπλη- ξη πάλι ότι έλειπαν από τήν έταξέρα τά βρώμικα βάζα τους. Στη θέση τους όμοιος τώρα βρισκόταν τό παλιό κινέζικο βάζο τους, κ' έτσι εξακολούθησαν ήσυχαι τήν άλληγοραφία τους.

Έτσι πέρασε ένα; χρόνος. Η Ζινέτ, έννοείται, ειχε αλλάξει έν τμή μεταξύ ένα σωρό φίλους και ειχε πάει πρό πολλού παιά να χρη- στήσει τό κινέζικο βάζο γιά να δινή ραντεβού μέ τους φίλους της.

Ένα πρωί, διαβάζοντας τή έφημερίδα, ειδε μέ κατάπληξη να γράφει ότι ό φύλακας τού κτήματος τού άρχαιολόγου Πιενταλού άνα- κάλυψε στο Πιντεπούλ μερικά θαυμάσια φρονικά βάζα, που έπάρ- λαν προεμμενικά τή θεωρία τού διακεκρμένου έπιστημονος περί μετοικτήσεως τών Φοινίκων στο Ρουμπάν-Συρ-Άντουρ.

Οί έφημερίδες δημοσίευσαν 312 άρθρα γιά τις άνασκαφές τού Πιντεπούλ. Από τό Παρίσι έφτασαν άμέσως καμιά εκατοστή δημοσιογράφοι, έλλοι τόσοι φωτογράφοι και καμιά τριανταριά ίπιστήμο- νες.

Η κ. Πιενταλού έπωφεληθή, βέβαια, τήν εύκαιρία να έκδηλώσει τά αισθήματά της στοίς τρεφοτέτερους και ίπποτικώτερους από τους φρονιάδες που έπεσκέψθησαν τό σιζύ- γιο της. Η φήμη τού άνδρός της ειχε διαδοθή σ' όλο τόν κόσμο. Η έπιτυχία του ήταν έπ- σφαλισμένη. Μιά έπιτροπή από δύο Άργεντινούς άρ- χαιολόγους, τρεις Βέλγους και μιν Άγγλίδα, έκανε κάθε μέρα καταπληκτικές άνακαλύψεις. Ύδατες, θα- κρυπόχοι και λογής-λογής βάζα άγνωστα, παρουσιάζον- τούσαν στο φός. Μία μέρα, ή Άγγλίδα άρχαιολόγος κα- θώς έξέταζε ένα νεοβγαλμένο βάζο, ξεφώνισε άξαφνα: — Ένα χαρτί μέσα σ' αυτό τό βάζο ! Ένας πά- πυρος !

— Άμέσος οι άλλοι άρχαιολόγοι και ό Πιενταλού έτρε- ξαν να δούν.

— Ένας πάπυρος ! Οι Φοίνικες ήξεραν λοιπόν τόν πάπυρο, έγνωμύευσαν τότε μέ τόν κατηγορηματικό τόνο ένας από τους Άργεντινούς.

— Γίεζ, έκανε ή Άγγλίδα.

Και ή μίς Μτέγν Τζόν, βγαίνοντας τό χαρτί από τό βάζο και στυλιώνοντας καλύτερα τα γράμματα στη μύτη της, διέβασε δυνατά :

« Αποψε στις πέντε, όπως ειπαμε, πιστεύονται μου. Τά κα- τάφερα μέ τέτοιο τρόπο ώστε να μη μάς πάρη μυροδία δ' όλού σωφός και πολύ... ήλίθιος μαζίν κ. άρχαιολόγος. Σειφιλά γλυκά Ζινέτ ».

Ήταν ένα περουνό έρωτικό μπλιτακιό της συζύγου τού Πιεντα- λού. Μπροστά σ' αυτή τήν τρομερή άνακάλυψη, μπροστά σέ μία τέ- τοια συμφορά, ό Όνεξιμ Πιενταλού δέν μπόρεσε νάνθηξει πεία.

Σωριάστηκε νεκρός κάτω, πέφτοντας μέ τή μύτη πάνω σ' ένα φρονικό βάζο που ή άξία του φύλακα μόλις τό ειχε ξεχωρίσει από τή η...

ΑΠΟ ΤΟΝ ΞΕΝΟ ΤΥΠΟ

ΦΙΛΟΣΟΦΙΚΕΣ ΕΠΕΤΗΡΙΔΕΣ

Τό 1928 ήτανε γιά τήν Μπολσεβίκικη Ρωσία ένας χρόνος πλού- σιος σ' εορτασμούς φιλολογικών έπειτειων.

Κ' έν πρώτοις εορτάστηκε ή 0θητηρίς τού Γκόρκι, καθώς και ή 3εστηρίς τής φιλολογικής του ζωής. Μετά τόν Γκόρκι, ήθελε ή σειρά τού Τολστόι, τού όποιου εορτάστηκε ή έκατοναετηρίς τής γεννή- σεως. Κατόπιν εορτάστηκε ή έκατοναετηρίς τού Τορντομσφου, τόν όποιο ό Μπολσεβίκιο όνομάζουν «πνευματικό πατέρα τής Ρω- σικής έπαναστατικής κινήσεως».

Έτέλος, οι Ρώσοι ετοιμάζονται να εορτάσουν τήν 15ετηριδα τής γεννήσεως τού περιφήμου συγγραφέως τού «Τυφλού Μουαζού» Βλα- δήμηρου Κορολέγκο, ό όποιος πέθανε στην Πολιάβα τό 1921.

Ό Κορολέγκο, ό όποιος θεωρείτο ως ό τελευταίος τών Ρώσων ρεαλιστών ήταν όταν έζούσε δημοφιλέστατος. Γιά να λάβει μιά

ιδέα τής δημοτικη- τός του, άρχει να σά: πούμε ότι τήν κηδεία παρακολούθησαν πα- ραπάνω από 100.000 άνθρωποι πάσης τα- ξεως !